

man på grund af forholdene ikke kan påregne en gradvis udvikling, som fjerner dette misforhold.

Til nr. 6.

Ændringen er redaktionel og skal tydeliggøre, at de pågældende personers adgang til at sikre sig frivillige dagpenge forudsætter, at de i fortsættelse af deres hidtidige beskæftigelse har arbejdsindtægter, som kan begrunde frivillige dagpenge efter $\frac{4}{5}$ -reglen i § 27, stk. 1, hvorimod den, som på dette tidspunkt er arbejdsudygtig, udelukkes.

Til nr. 7.

Efter § 27, stk. 2, skal maksimumsbeløbet for frivillige dagpenge reguleres på samme måde som forsørgerdagpengesatsen i § 51, jfr. forslaget til ændring af denne bestemmelse og de almindelige bemærkninger foran. Da sygekassernes vedtægter fastsætter de i øvrigt anvendte satser, kræves der ingen lovændring hertil, men da fastsættelsen af praktiske grunde sker til samme beløb som de andre i § 51 nævnte satser, bør også maksimum for husmoderdagpenge forhøjes ligesom 8 kr.-satsen i § 51.

Til nr. 8.

Ændringerne svarer til ændringerne i lovens § 52, jfr. bemærkningerne til nr. 31.

Til nr. 9.

Ændringen svarer til ændringen i § 53, jfr. bemærkningerne til nr. 32.

Til nr. 10.

Ændringen svarer til ændringen i § 53, jfr. bemærkningerne til nr. 33.

Til nr. 11.

Ændringen er en følge af ændringsforslag nr. 9.

Til nr. 12.

Ændringen er en følge af ændringsforslag nr. 8.

Til nr. 13.

Ændringen vil medføre administrative fordele, jfr. afsnit 3 foran i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 14-16.

Ændringerne er redaktionelle og er en følge af gennemførelsen af den ny lov nr. 169 om offentlig forsorg af 31. maj 1961.

Til nr. 17.

Der henvises til de almindelige bemærkninger foran og til ændringsforslag nr. 39.

Til nr. 21.

Der henvises til afsnit 3 foran i de almindelige bemærkninger om, at ankeadgangen til socialministeren er unødvendig i sager om ret til frivillige dagpenge.

Formuleringen af det sagsområde, ændringen vedrører, svarer til formuleringen af § 60, stk. 1. I den forretningsorden for det ifølge denne bestemmelse oprettede dagpengeudvalg, der er udarbejdet med hjemmel i § 60 (jfr. socialministeriets cirkulære nr. 203 af 1. september 1963), er området nærmere defineret som „sager om rettigheder og forpligtelser . . . for så vidt de angår enkelttilfælde“, hvilket derfor vil finde tilsvarende anvendelse for frivillige dagpenge.

Til nr. 22.

Der henvises til de almindelige bemærkninger foran og til ændringsforslag nr. 39.

Til nr. 23.

For visse persongrupper gælder det vel, at de formelt er omfattet af de i § 49, stk. 3, 2), nævnte love, men der er alligevel ikke sikret dem løn i sygdomstilfælde. Dette er bl. a. tilfældet for visse grupper inden for funktionærområdet, der er antaget midlertidigt og på sådanne vilkår, at antagelsen uden videre betragtes som bortfaldet i sygdomstilfælde. Et noget lignende forhold gør sig gældende for de af sømandsloven omfattede ansatte partsfiskere. I praksis har man forstået § 49, stk. 3, 2), således, at den deri foreskrevne undtagelse fra dagpengereglerne for lønarbejdere, og dermed også fritagelsen for bidragspligt til dagpengefonden efter reglerne i lovens § 57, kun gælder, såfremt der i et vist omfang er sikret de pågældende løn under sygdom i henhold til særloven, medens det ikke er tilstrækkeligt, at de formelt omfattes af særloven. Dette foreslås præciseret i lovtæksten, hvis reelle indhold således ikke ændres. Ændringen er i øvrigt redaktionel.

Til nr. 24.

Efter forhistorien sigter § 49, stk. 3, 3), dels på ledende personale, som har en sygelønsordning, der ikke er ringere end funktionærlovens, og dels på arbejdsgrupper med særlig overenskomstsmæssig adgang til sygeløn, jfr. sygeforsikringskommissionens betænkning side 212, således at disse to grupper skulle undtages fra sygeforsikringslovens dagpenge-regler.

Siden sygeforsikringslovens ikrafttræden har direktoratet for sygekassevæsenet og socialministeriet i et betydeligt antal tilfælde taget stilling til, om private sygelønsordninger kunne anses for til-